

Свято Букваря

Огляд сценаріїв, що надійшли до редакції

У редакційному портфелі "Початкової школи" зібранося чимало матеріалів, які з об'єктивної причини – обмеженого місця в журналі, на жаль, надруковані не будуть. Серед них – багато розробок сценаріїв свят Прощання з Букварем – першого в житті молодших школярів свята власних досягнень, маленьких успіхів і перемог.

Найчутливіші люди – наші колеги-класоводи – щороку стають співучасниками зростання дитини у школяра, що за чотири роки початкової школи вже багато чого навчився і зрозумів, а тому й започаткували свята Прощання з Букварем.

Ми відібрали для огляду лише невелику частину сценаріїв, ті з них, автори яких знайшли оригінальний хід, порадували нестандартністю, драматизмом чи гумором.

Наприклад, **пані Віра Іванюта** із Щасливського навчально-виховного комплексу Київської обл. пише, що з року в рік на свята приходять звичні персонажі із шкільного повсякдення, відбувається "перекличка літер" – більшість із них можуть уже видати товстенську збірочку про себе, – але хочеться вже чогось нового. А тому сміливо вводить у свій сценарій негативних казкових персонажів – Бабу Ягу, її доньку Ягличку, Коцю. Ці персонажі заздрять обізнаності дітей, пересвідчуються, що знання здобуваються нелегкою працею, переконуються у необхідності вчитися.

Пані Ірина Василюк із Стебницької ЗОШ І–ІІІ ст. №11, що на Львівщині, теж вдалася до казки: персонажі відомих дітям українських народних казок показують набуті у Букварі знання, наповнюють кошик до Великодня, який збігається із завершенням роботи за Букварем. Сценарій цікавий, напрощуд вдало проведена думка, яку ученя ілюструє наприкінці заходу:

Не можемо без казки у світі ми жити,
Бо казка нас вчить, як потрібно дружити.
Як зло подолати, як хитрих провчити,
Як добрих і чуйних, сміливих любити.

Пані Наталія Резніченко, вчитель-методист Лебединської ЗОШ І–ІІ ст. №4, крім традиційної "переклички літер", наповнила свій сценарій цікавими заняттями з інших предметів – мови, читання і математики, які виконуються в ігровій, змагальній формі, як і полюбують молодші школярі. У тексті – багато різножанрової поезії, як урочисто піднесеної ("Монолог мови"), так і гумористичної (вірш Інни Кульської "Уперта буква").

У сценарії, який написала **пані Любов Прокоф'єва**, що працює у Старокостянтинівській гімназії (Хмельницька область), є все, щоб для дітей її класу Прощання з Букварем перетворилося на яскраве свята, де знайшли місце і

повели за собою казка, фантазія, пісня і танок. У казковому місті Алфавіт її учням затишно, весело, вони впевнені, що в навчанні так і має бути – добре попрацювалось, то й добре веселитися!

Пані Алла Радюк – теж із Хмельниччини, працює в Кузьминській ЗОШ І–ІІІ ст. Городоцького району. Читаючи створений нею сценарій, розумієш, що вчителька прагне створити для своїх першачків світ краси, добра та справедливості. Її вихованці, святкуючи, активно діють – захищають Червону Шапочку, визволяють Букварика, проганяють ворожу Ягу: "Ми не гадаємо, ми – діємо!" – разом із своєю вчителькою твердять маленькі мудреці. З висоти свого життєлюбства вони здатні й прощати – наприклад, злому Вовкові, який побачив їхні вчинки й розкався, а тому діти дозволили йому лишитися на своєму святі... Сьогодні вчити дітей прощати – не кожному під силу, і добре, що педагог говорить про це з учнями, поки що – на метафоричному рівні, як, певно, і слід говорити з семирічними дітьми

У Львівському НВК школи-садка "Провесінь" працює **пані Світлана Хоміцька**, що понад усе прагне виховувати у першокласників естетичні смаки, збагачувати духовний світ своїх учнів. Пишучи сценарій свята, вона передбачила посильні завдання для кожної дитини: декламація, пісня, танок, творчі завдання. Готуючи виховний захід, вчителька подумала й про вдячних глядачів. Це – батьки, бабусі, дідуся. Свято і заплановане як сімейне. Коли маленькі актори кілька хвилин перепочивають, мами і татусі мають відповісти на сім запитань, більшість із яких жартівливі, але деякі вимагають і конкретних знань.

Марш для переможців переходить у доповнення прислів'їв чіткими вимогами. Наприклад: "У школі, в класі не брудни, сміття бачиш – (підніми!)". Вчителька впевнена – жартуючи, діти засвоюють моральні принципи набагато природніше.

Пані Світлана володіє безцінним даром переплавляти різні настрої та теми свята – від урочистого до шемливого, від смутку до веселого жарту, вигадки.

Робота вчителя, особливо класовода, це нескінченний шлях творчих пошуків. І добре, що так багато вчителів початкової школи підходять до свята Прощання з Букварем нестандартно, роблячи ці заходи інформативно насиченими, оригінальними, розвивають в учнів і естетичні нахили, і бажання до творчості.

Юлія КОЛЕСНИКОВА,
зав. відділу гуманітарних дисциплін